

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121010225
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4121010225.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Q. Z., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/, d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13.04.2021, sp. zn. 3T/17/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06.07.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výrokoch o trestoch a ochrannom opatrení.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku,

obžalovanému Q. Z., narodenému XX.XX.XXXX v O. O.,
trvale bytom K., G. XX/XX,
t.č. ÚVV a ÚVTOS Nitra

u k l a d á

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov,

podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona, ochranný dohľad podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky,

podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, trest prepadnutia vecí - 1 ks mobilného telefónu MT zn. V. a obalom s pamäťovou kartou W. T. XX GB, MT zn. Z., H. 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, H. 2: XXXXXXXXXXXXXXXX a vloženou SIM kartou T-mobile č. XXXXXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný Q. Z. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1

písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/, d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, j/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a/, na skutkovom základe, že:

minimálne od letných mesiacov 2018 až do 07.10.2020 si v Nitre bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky od doposiaľ nestotožnených osôb vystupujúcich pod prezývkami V. a S. neoprávnene zadovážil omamnú látku - marihuanu, ktorú potom u seba neoprávnene prechovával a následne ju neoprávnene predával za rôzne finančné sumy, spravidla od 5 Eur do 10 Eur, alebo neoprávnene poskytoval bez finančnej odplaty v rôznych množstvách a na rôznych miestach v meste Nitra osobám: V. G. , bytom J., okres K., Q. S., bytom J., okres K., U. O., bytom K., S. K., bytom I., okres K. G., A. V., bytom Q., okres K., mladistvému Y. E., narodenému v roku XXXX, bytom K., mladistvej W. J., narodenej v roku XXXX, bytom K. a dňa 15.06.2020 v čase okolo 22.05 hod. v K. na Y. ulici neoprávnene pri sebe prechovával 1 ks plastového vrečka s obsahom 429 mg rastliny rodu Cannabis s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinol (ďalej len „THC“) viac ako 10 mg, čo zodpovedá 1 (jednej) obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

Za to mu uložil:

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, po aplikácii § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 2 roky.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí - 1 ks mobilného telefónu MT zn. V. a obalom s pamäťovou kartou W. T. XX GB, MT zn. HUAWEI, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX a vloženou SIM kartou T-mobile č. XXXXXXXXXXXX, 3 ks sáčkov s tlakovým uzáverom, USB kľúč modrej farby značky pqi 256 MB, kovová škatuľka s nápisom supHerb, plastová nádobka šedej farby, 3 ks kovové fajky.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Uvedený rozsudok, odvolaním proti výroku o treste v zákonnej lehote, napadol obžalovaný. V jeho písomnom zdôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal výmeru uloženého trestu, ktorú považoval za neprimerane prísnu, keď poukazoval na svoj vek, a to, že neprofitoval na obchodovaní s marihuanou, uvedomil si svoje konanie, a preto podľa jeho názoru bude u neho postačovať uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania a doplnil, že v tom čase si neuvedomoval následky svojho konania, čo sa dozvedel až v rámci trestného stíhania. Svoje konanie oľutoval, trest si odpyká, ktorý bude pre neho najťažšou skúškou najmä z hľadiska toho, že bude odlúčený od rodiny, kamarátov a nemožnosti dokončiť si vysokoškolské vzdelanie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by

odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom a možnom rozsahu a v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného. V tomto smere odvolací súd nezistil žiadne nedostatky a pochybenia, keď pri hodnotení dôkazov nevyhnutných z hľadiska rozhodnutia o podanej obžalobe, súd I. stupňa postupoval správne a vyhodnotil ich jednotlivo i v ich súhrne tak ako to určujú kritériá § 2 ods. 12 Tr. por., vrátane vyhodnotenia obhajoby obžalovaného.

Súd I. stupňa správne zistil, že konanie obžalovaného v zmysle zisteného skutkového stavu veci napĺňa všetky formálne znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/, d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, j/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Odvolací súd pri preskúmaní odvolaním napádaného výroku o treste zistil, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku (strany 3-4) poukázal na fakty zistené ohľadne osoby obžalovaného, na právne úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o uložení kombinácie dvoch trestov - trestu odňatia slobody a trestu prepadnutia veci a ochranného opatrenia.

Podľa § 34 ods. 1, 4/ Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Citované ustanovenie obsahuje nielen prvky represívne, ale aj výchovné. Je pritom prísne individuálne v každej trestnej veci a u každého páchatela osobitne, oba prvky skúmať v kombinácii so zistenými skutkovými zisteniami a faktami zistenými ohľadne osoby obžalovaného.

Čo sa týka druhu a výmery uloženého trestu odňatia slobody, tento odvolací súd považuje za správny a zákonný, keď súd I. stupňa pri správnom zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák. a nezistení prirážajúcich okolností, upravoval zákonom ustanovenú trestnú sadzu (10 až 15 rokov) postupom podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na sadzbu 10 rokov až 13 rokov 4 mesiace odňatia slobody. Následne u obžalovaného aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, a to v zásade s poukazom na pomery obžalovaného (páchatela), pričom v rámci tohto postupu, okrem poľahčujúcich okolností, zohľadnil u obžalovaného aj to, že je osobou blízku veku mladistvých.

Odvolací súd námietky obžalovaného voči výmere uloženého trestu odňatia slobody súdom I. stupňa - 6 rokov 6 mesiacov, nepovažuje za dôvodné a akceptovateľné. Je tomu tak práve s poukazom na vysokú nebezpečnosť a závažnosť obžalovaným spáchanej trestnej činnosti, ktorá je popísaná v tzv. skutkovej vete rozsudku. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil tri znaky tzv. kvalifikovanej skutkovej podstaty, keď trestnú činnosť páchal po dlhší čas (takmer dva roky), na viacerých osobách (v skutku je uvádzaných sedem osôb) a na dieťati (v skutku sú uvádzané dve takéto osoby). Ďalšou osobitne výraznou skutočnosťou svedčiacou v neprospech obžalovaného je to, že marihuanu distribuoval aj v blízkosti škôl, kde dochádzalo aj k jej aplikácii či už obžalovaným alebo osobami, ktorým túto predal alebo poskytol. Takýto spôsob páchania drogovej trestnej činnosti zvyšuje jej nebezpečnosť a závažnosť, pretože dochádza k priamemu ohrozeniu maloletých a detí, ktoré sa v blízkosti škôl zdržujú.

Nie je možné akceptovať ani obžalovaným uvádzané, že nemal dostatočnú vedomosť o protispoločenskom charaktere svojho konania a o následkoch, ktoré zaň hrozia. V jeho osobe sa jedná o mladého človeka, ktorý komunikoval prostredníctvom mobilu a je všeobecne známe, že mladé osoby okrem toho komunikujú cez internet a prostredníctvom sociálnych sietí, kde sa nachádza dostatok informácií upozorňujúcich na drogovú trestnú činnosť a kde možno nájsť aj poznatky o tom, aké sankcie za ňu hrozia. Okrem toho obžalovaný absolvoval stredoškolské vzdelanie s maturitou, a preto je možné konštatovať, že jeho úroveň vedomostných znalostí je na patričnej úrovni a nie je ničím znížená.

Odvolačný súd zistil pochybenie vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, kde súd citoval ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, pretože pri správnej aplikácii zákona, ak dospel k záveru, že na zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody postačí zaradenie do miernejšieho stupňa stráženia než je maximálny, ktoré prichádzalo do úvahy (§ 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.), tak mal použiť ust. § 48 ods. 4 Tr. zák.

Ďalšie pochybenie odvolací súd zistil v tom, keď súd I. stupňa bol nedôsledný a vyslovil trest prepadnutia vecí aj u takých vecí, ktoré síce patria obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu, avšak jedná sa o veci nepatrnej hodnoty, bezcenné a zdravotne závadné (sáčky s tlakovým uzáverom, kovová škatuľka, nádobka, kovové fajky), ohľadne ktorých bude potrebné postupovať vo vykonávacom konaní podľa § 97 a § 98 Trestného poriadku. V prípade USB kľúču modrej farby je nepreskúmateľné, v akom vzťahu je k spáchanej trestnej činnosti. V tomto smere odvolací súd akceptoval, že súd I. stupňa trestom prepadnutia vecí postihol mobilné telefóny patriace obžalovanému, ktoré tento použil na spáchanie trestného činu.

Z týchto dôvodov odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku sám - keďže boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 322 odsek 3 Trestného poriadku - sám rozhodol vo výroku o treste, keď v zásade si osvojil druh uloženého trestu odňatia slobody, prepadnutia vecí, ochranného dohľadu. Ustanovenie § 60 odsek 5 Trestného zákona, na rozdiel od napadnutého rozsudku, necitoval, pretože sa jedná o priamu dikciu zákona, keď vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Rozhodnutie podľa tohto ustanovenia je súčasťou rozsudku len vtedy, ak sa má vlastníkom prepadnutej veci stať iný subjekt, než štát, čo sa v danej veci nestalo.

Vychádzajúc z hore uvedených právnych úvah, odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste a ochrannom opatrení, nezistiac iné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 306 ods. 1 Tr. por.).